

Erik en Roos Van Keirsbilck -Billiet
Greta en Dirk Van Keirsbilck - Billiet

zijn kinderen

De aanverwanten van de families Van Keirsbilck en Poels.

Met dank aan
 zijn huisartsen,
 het personeel van het WZC Ter Potterie, Afdeling De Vesten.

Rouwadressen:
Kruiersstraat 7, 8000 Brugge
Oude Hoogweg 37, 8310 Sint-Kruis
Online condoleren www.uitvaarthuisdegrande.be

Ter herinnering aan

Georges Van Keirsbilck

Geboren te Oostkamp op 21 februari 1932
en overleden in het WZC Ter Potterie te Brugge op 4 augustus 2025

Echtgenoot van wijlen Mevrouw Clara Poels

We namen in familiekring afscheid.

Beste familieleden, vrienden en bekenden.

Onze vader is overleden op 4 augustus 2025.
Op zijn verzoek is hij in alle intimiteit gecremeerd en uitgestrooid.
Voor wie het contact wat verloren had proberen we hieronder zijn leven en persoonlijkheid kort samen te vatten.
Geboren in 1932 had zijn leven een moeilijke start genomen door als kind in de onzekerheid en directe dreiging van de tweede wereldoorlog te belanden.
De oorlogsgebeurtenissen zouden een onuitputtelijke bron van bedenkingen en verhalen vormen. Als een wat eenzellig kind had hij een grote liefde voor dieren opgevat, en die liefde zou blijven tot het einde van zijn leven.
Tijdens zijn legerdienst maakte hij kennis met de wereld van elektronica en zendapparatuur, twee terreinen die hem eveneens tot het einde van zijn leven zouden blijven interesseren en die hem een hobby zouden bezorgen waarin hij zich gelukkig voelde. Toen de PC werd geïntroduceerd kon je bij hem zelfs terecht als helpdesk.
Met zijn groene vingers en het nodige geduld kon hij het kleinste scheutje omtoveren in een prachtige plant. Honderden, duizenden stekjes kweekte hij op waarmee hij zijn en andermans tuin veranderde in groene plantenparadijzen.
Ook knutselen, technische oplossingen bedenken en uitvoeren gaven zin aan zijn leven. Voor klusjes en advies konden de familieleden altijd op hem rekenen.
Vroeg weduwnaar, kon hij zich met enige hulp van zijn kinderen goed beredderen en aanpassen.
Zo lang hij kon bleef hij intensief fietsen en wandelen. In het WZC maakte hij veel indruk met zijn wandelcapaciteiten.
Het leven is voor iedereen vallen en opstaan, dat was voor hem niet anders. Hij deed wat hij kon, en dat was meer dan wat je van de stille man gedacht zou hebben.
Onze vader leed aan dementie.
Zijn overlijden bracht een einde aan bijna vijftien jaar van aftakeling, frustratie en moeizame communicatie.